

www.ketab.ir

نشر گلستان

چهارمین سال از زندگي و جهان ايت الله عليه السلام و موسوي لاری

نسیم خلیستان

نویسنده: حسن ابراهیمزاده

ناشر: عماد فردا

نوبت چاپ: اول، زمستان ۱۳۹۰

شماره کتاب: ۲۰۰۰

قیمت: ۲۸۰۰ تومان

کلیه حقوق این اثر برای عماد فردا محفوظ است.

سرشناسه: ابراهیمزاده، حسن، ۱۳۴۴ -

عنوان و نام پدیدآور: نسیم خلیستان / نویسنده حسن ابراهیمزاده.

مشخصات نشر: تهران: عماد فردا، ۱۳۹۰.

مشخصات ظاهری: ۱۱۲ ص.

نمایک: ۳-۲۶-۶۰۰-۶۲۶-۹۷۸

وضعیت فهرست نویسی: فیا

موضوع: موسوی لاری، سلیم جنتی، ۱۳۱۴ -

موضوع: مجتهدان و علما -- ایران -- سرگذشتها

رده بندی کنگره: ۱۳۹۰ الف ۸۴۷ / ۳ / PH۵۵

رده بندی دیویی: ۲۹۷-۹۸۸

شماره کتاب شناسی ملی: ۲۶۱۶۴۶۶

ویراستار: سیده فاطمه موسوی

طراح جلد: عبدالمهدی آگاه منش

لوز قفس کتاب: ۸۵۵۷۰ - ۲۱ ■ دفتر تهران: ۶ - ۹۳۵ - ۸۸۳۱ - ۲۱

دفتر قسم: ۷ - ۷۸۳۹۲ - ۷۸۳۹۲۰۱ - ۲۵۱ ■ www.emad.ir

چند جمله پیش از گفتار

عطر مکتب توحیدی اسلام را می توان حتی از لابه لای کتاب خانه های اروپا و آمریکا هم استشمام کرد. بخشی از این عطر جان فزا، نسیمی است از نخلستان های ایران.

آوازه ی نام و آثارش از مرزهای ایران و جهان اسلام فراتر رفته و در نزد اندیشمندان و فرهیختگان و تشنگان حقیقت، طرف دارانی با انگیزه یافته است. حوزه ی تأثیر آثار این شخصیت برجسته در ساختار معرفتی تشنگان معارف اسلامی و جغرافیای کنونی به قدری گسترده و ژرف است که شاید به جرأت بتوان گفت، وی در فهرست چند اندیشمند انگشت شمار جهان اسلام باشد که کتاب های اعتقادی و اخلاقی اش، قلب های بسیاری را به تسخیر خود درآورده است.

اندیشه ی حاکم بر نوشته های این عالم روحانی، وی را زینده ی نام هایی چون مرزبان توحید، مردی فراتر از مرزها، جهانی در خلوت و... کرده است.

این که چه مؤلفه هایی موجب شده است تا نوشته های این عالم وارسته، جهانی شود را باید در سیره و سلوک او، در زندگی فردی و اخلاقی و نیز روح دمیده شده در واژه و اثرش جست و جو کرد.

او مهربان چون اجداد طاهرینش، و مقاوم و پرتغر چون نخل های سرزمین لارستان است. سیمای ملیح و جذابش، کلام موجز و نوشتارهای معنابخش به زندگی اش، هر انسانی را مجذوب خود می کند. وی صاحب عنایت بزرگی از سوی خداوند سبحان شده است؛ خوانندگان آثارش از اروپا و آمریکا گرفته تا آفریقا و آمریکای لاتین، چون به دیدارش می شتابند، او را تجسم و تبلور آن چه را که نوشته است می یابند. آنان او را نویسنده ای می دانند که با سطر سطر

نوشته‌هایش زندگی می‌کند و توحید را به معنای واقعی در زندگی‌اش جاری می‌سازد. همین هم خوانی قول یا عمل، سبب می‌شود که آن‌ها در بازگشت به وطن خود به اعتقادی برسند که در آن، بر حقانیت راهی که توسط نوشته‌های او انتخاب کرده‌اند دوچندان استوار شوند.

نام و آثار آیت‌الله لاری را می‌توان در کتاب‌خانه‌های جهان، پارلمان‌ها و مراکز علمی و فرهنگی دنیا و نیز قفسه‌ی کتاب‌های اندیشمندان، نخبگان و جویندگان حقیقت یافت. آن‌ها پیش توحیدی و روش موحدانه زیستن را در کتاب‌های او جست‌وجو می‌کنند.

خداآبادوری، محور بودن کلام وحی و معصومان (ع)، درک عالمانه از دین، مبارزه با خرافه و بدعت و غلو، پرهیز از جزئی‌نگری، نپرداختن به مسائل اختلاف‌برانگیز میان مذاهب، بهره‌گیری از ادبیات روان و آهنگین، هدف‌داری و هدف‌گذاری در نوشتار، مخاطب‌شناسی و استفاده از ویژگی‌های شکلی و محتوایی کتاب‌های این عالم فرزانه است.

نوشته‌های کم‌شمار، اما پرتیراژ و جهانی او لشکری است که قلب‌ها را با واژه‌های معنوی و علمی، به تصرف بیش توحیدی درمی‌آورد و قلعه‌های فکری مکاتب الحادی و التقاطی و نیز مذاهب تحریف شده و ساختگی را درهم می‌شکند. آنچه باعث این امر در آثار وی شده است، مخاطب قرار دادن انسان امروز، با همان تعریف مکتب اسلام از انسان، تلنگر به فطرت خداجوی مخاطب و هویت‌بخشی به بشریت گم‌شده به عنوان خلیفه‌الله، در آثار این عالم است.

برگردان کتاب‌های این عالم بزرگ به ده‌ها زبان زنده‌ی دنیا و ترجمه‌ی آن‌ها به قلم شخصیت‌های برجسته‌ی علمی در جای‌جای جهان، خود سندی بر اعتماد این اندیشمندان به نوع نگاه و برخورد عالمانه و منصفانه‌ی او با مفاهیم

گونگون در عرصه‌ی پژوهش و نگارش است.

آیت‌الله سیدمجتبی موسوی لاری در ۱۳۱۴ هجری شمسی در خانواده‌ای روحانی و متنفذ در شهرستان لار دیده به جهان گشود.

پدرش آیت‌الله سید علی اصغر موسوی لاری (ره) از عالمان و عارفان زمان و از دوستان و هم‌دوره‌های آیت‌الله العظمی بهجت (ره) بود. ایشان در کنار فضایل دیگر، محضر بزرگان فقه، اخلاق و عرفان را در نجف درک کرده بودند.

پدر بزرگ آیت‌الله لاری، آیت‌الله العظمی سید عبدالحسین لاری (ره) از چهره‌های ماندگار تاریخ و مکتب اسلام و ایران است که به نمادی از مبارزه با استبداد داخلی و استعمار خارجی در تاریخ پر حادثه‌ی عصر مشروطیت و دوره‌ی رضاخانی تبدیل شده است.

آیت‌الله سیدمجتبی لاری در فضایی معطر از دعا، زهد، جهاد علمی و معنوی و مبارزه با ظلم و استکبار رشد کرد و پس از گذراندن دوران ابتدایی و گرفتن مدرک ششم، به تدریس قرآن و تجوید در «مسجد آقا» در شهرستان لار مشغول شد و هم‌زمان خواندن درس‌های حوزوی را آغاز کرد.

در هفده سالگی به دست پدر بزرگوارش لباس روحانیت پوشید و پس از چندی، راهی حوزه علمیه‌ی قم گشت. وی با تکمیل دروس سطح، در درس خارج بزرگان حوزه‌ی علمیه در آن مقطع از تاریخ شرکت کرد. ارتباط با علمای بزرگ حوزه و شخصیت‌های علمی و سیاسی در همان آغاز جوانی، در کنار مطالعات گسترده در حوزه‌های گوناگون علم و انس با کتاب و کتاب‌خانه، او را در جغرافیایی وسیع‌تر از زمان و مکان خود قرار داد.

با این‌که بیماری جسمی از ابتدای نوجوانی، آیت‌الله لاری را از سیر آفاقی محروم کرد و او را به سوی سیر انفسی سوق داد، اما این عالم وارسته را در کنار

توکل به حق تعالی، انس با قرآن و روایات و تفکر در کائنات، به پیشنی از عالم هستی و نگرشی به زندگی انسان و فلسفه‌ی خلقت رساند که بعدها در آثار وی جلوه کرد.

یکی از عوامل ارتباط هر انسانی از هر نژاد، فرهنگ و تمدن با کتاب‌های او و بیدار شدن فطرت خداجویش، به همین نوع نگاه به عالم هستی و انسان باز می‌گردد که حاصل مطالعه‌ی فراوان و سیر انفسی این عالم بزرگوار است. در حقیقت واژه‌های سطر سطر کتاب‌های او دارای روحی زنده‌کننده و زندگی‌بخش است؛ روحی که از بیش توحیدی و تسلیم‌پذیری او به حق تعالی خبر می‌دهد.

سال ۱۳۸۹ جامعه‌المصطفی‌العالمیه با همکاری نهادها و سازمان‌های دیگر چون شورای عالی حوزه‌ی علمیه‌ی قم، صداوسیما، جمهوری اسلامی ایران، وزارت ارشاد اسلامی و... برای این عالم فرزانه نکو داشتی برگزار کرد که در آن شخصیت‌هایی چون علامه «مصباح یزدی» از حوزه‌ی علمیه و دکتر «علی لاریجانی»، ریاست مجلس شورای اسلامی، سخنرانی کردند. در این نکو داشت که شخصیت‌های علمی از خارج کشور چون «حامد الگار»، «ویلیام جیتیک» و... و از داخل بزرگانی چون استاد «محمدرضا حکیمی» مقاله‌ی علمی تقدیم این عالم فرزانه کرده‌اند. آیت‌الله لاری پس از تقدیر و تشکر از دست‌اندرکاران همایش و حضار در بخشی از بیانات خود فرمودند:

مدیران محترم حوزه‌ها و طلاب جوان و گرامی!

تلاش‌ها و اقداماتی که در راستای گسترش فرهنگ دینی و نشر معارف اسلامی تاکنون در سطح جهان صورت گرفته، در برابر وظایفی که ما از ناحیه‌ی مکتب دین

و صاحب شریعت بر عهده داشته ایم و بایستی انجام می دادیم؛ بسیار کوچک و ناچیز است. باید بپذیریم دستاورد ما متاعی نیست که بتواند حتی خطاها و کوتاهی ها و غفلت های مان را جبران کند و اگر هم استحقاق پاداشی در کار باشد، مشروط به شرایطی است که نمی دانیم آن شرایط در او وجود دارد یا خیر؟ اگر هم آن شرایط وجود داشته باشد، عملکرد ما در برابر آن همه نعمت و لطف و عنایت بی دریغ حضرت حق به بندگان، چیزی به حساب نمی آید.

بنابر این بنده به توبه خود، با اعتراف به عجز و ناتوانی خویش، با همه ی وجود و عمق جان به ساحت اقدسش عرض می کنم: خدایا! در پیشگاهت سرافکنده و شرموارم.

در پایان فقط یک دعا می کنم:

پروردگارا به مغفرت تو، به عنایت تو، به امداد تو، به رضای تو و در نهایت به قرب تو محتاجیم؛ احتیاجمان را برآور. والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته. شاید این فراز از فرمایشات ایشان درباره ی نوشته های خود، گویاترین سند بر چگونگی جهانی شدن او و نوشته هایش است:

«کار ما تعریف ندارد؛ مال ما نبوده. من خطابم به خداوند مهربان این است: خدایا! اگر خدمتی در راه دین تو انجام شده، توفیق را تو دادی؛ دستمان را تو گرفتی؛ جهت را تو دادی؛ تأثیراتش را تو بخشیدی. خدایا! آن چه تو خود کردی، به حساب ما بگذار؛ همین دم اگر اراده اش نبود، حرفی برای گفتن نداشتیم، چیزی برای نوشتن نداشتیم. نقصان از ما بوده که نتوانستیم خود را در معرض عنایت تو قرار دهیم.»